

Міністерство освіти і науки України
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені А. С. МАКАРЕНКА

Навчально-науковий інститут педагогіки і психології
Кафедра менеджменту освіти та професійної підготовки

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з науково-педагогічної
роботи

С.М. Кондратюк

«29» серпня 2019 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ТРАНСФЕР ТЕХНОЛОГІЙ

другий (магістерський) рівень
галузь знань 07 Управління та адміністрування
спеціальність 073 Менеджмент
освітня-програма/програми Менеджмент освіти
Мова навчання українська

Погоджено науково-методичною комісією

НН інституту педагогіки і психології

«29» серпня 2019 р.

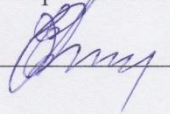
Голова Т.Б. Тарасова, кандидат
психологічних наук, доцент

СУМИ – 2019

Розробники: Скоробагатська О.І., к.п.н., доцент

Робоча програма розглянута на засіданні кафедри менеджменту освіти та педагогіки вищої школи

Протокол № 1 від 29 серпня 2019 р.

Завідувач кафедри (Козлова О. Г.)

СумДПУ, 2019 р.

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

імені А. С. МАКАРЕНКА

Навчально-науковий інститут педагогіки і психології

Кафедра менеджменту освіти та професійної підготовки

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з науково-педагогічної
роботи

_____ С.М. Кондратюк

«_____» _____ 20__ р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ТРАНСФЕР ТЕХНОЛОГІЙ

другий (магістерський) рівень

галузь знань 07 Управління та адміністрування

спеціальність 073 Менеджмент

освітня-програма/програми Менеджмент освіти

Мова навчання українська

Погоджено науково-методичною комісією

НН інституту педагогіки і психології

«_____» _____ 201__ р

Голова _____ Т.Б. Тарасова, кандидат
психологічних наук, доцент

СУМИ – 2019

Розробники: к.п.н., доцент кафедри менеджменту освіти та професійної підготовки Козлов Д.О., Скоробагатська О.І., к.п.н., доцент кафедри менеджменту освіти та професійної підготовки.

Робоча програма розглянута на засіданні кафедри менеджменту освіти та педагогіки вищої школи

Протокол № 1 від 29 серпня 2019 р.

Завідувач кафедри _____ (Козлова О. Г.)

СумДПУ, 2019 р.

1. Опис навчальної дисципліни «Трансфер технологій»

Галузь знань, напрям підготовки, спеціальність, освітній ступінь		
Освітньо-кваліфікаційний рівень	магістр	
Напрямок підготовки	07 Управління та адміністрування	
Спеціальність	073 «Менеджмент»	
Спеціалізація	Адміністративний менеджмент	
Характеристики навчальної дисципліни		
Вид	за вибором	
Загальна кількість годин	120	
Кількість кредитів ECTS	4	
Кількість розділів	2	
Курсовий проект (робота) (за наявності)		
Форма контролю	залік	
Показники навчальної дисципліни для денної та заочної форм навчання		
	денна форма навчання	заочна форма навчання
Рік підготовки	1	1
Семестр	1	2
Лекційні заняття	20 год	6 год
Семінарські заняття	18 год	6 год
Самостійна	80 год	106 год
Консультації з дисципліни	2 год	2 год
Кількість тижневих аудиторних годин для денної форми навчання	2 год	-

1. МЕТА ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

За умов становлення ринкової інфраструктури, зокрема інноваційних структур, потенціал промислово-розвинених країн визначається суттєвим зростанням ролі науки і техніки у суспільному виробництві. На сьогодні саме інноваційний чинник визначає сучасну парадигму економічного розвитку і забезпечує економічну безпеку підприємства. Однією із перспективних форм науково-технічного розвитку є трансфер технологій, що дозволяє вирішити цілий комплекс нагальних економічних проблем, сприяє інноваційному розвитку національної економіки та сприяє її ефективній інтеграції в світовий економічний простір

Мета вивчення курсу – є вивчення методичних та організаційних основ трансферу технологій в адміністративному управлінні з використанням обраного закордонного досвіду, адаптованого до українських умов та практичним потребам науково освітньої сфери.

2. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Міжпредметні зв'язки здійснюються з базовими педагогічними дисциплінами, філософією, психологією, методологією інших спеціальностей.

Основні завдання курсу:

- сформувані у студентів системи знань необхідних для вивчення основних елементів організації процесу трансферу технологій.
- Набуті знання при вивченні курсу розширять базу теоретичних знань у студентів як вихідної основи для формування навичок і вмінь дослідження практичних проблем, що перешкоджають розвитку трансферу технологій системах країни, створять логічну основу для підготовки висококваліфікованих фахівців.

3. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ ЗА ДИСЦИПЛІНОЮ

У результаті вивчення курсу «Трансфер технологій» студенти повинні **знати та вміти:**

Знання: У результаті вивчення дисципліни магістри повинні знати: - уточнення понятійного апарату трансферу технологій в системах; - тенденції розвитку трансферу інновацій в провідних наукових країнах світу - США, Германії, Великобританії; - основні проблеми, що заважають розвитку трансферу технологій в системах нашої країни; - основні елементи в організації трансферу технологій в системах; - основні напрямки державної політики з розвитку трансферу технологій в системах.	ПРН1 ПРН3 ПРН5 ПРН8	Критично осмислювати, вибрати та використовувати необхідний науковий, методичний і аналітичний інструментарій для управління в непередбачуваних умовах; Проектувати ефективні системи управління організаціями; Планувати діяльність організації в стратегічному та тактичному розрізах; Застосовувати спеціалізоване програмне забезпечення та інформаційні системи для вирішення задач управління організацією;;
Уміння: - організувати інноваційну діяльність з трансферу; - проводити інформаційний пошук щодо збору необхідних даних для оцінки комерційної діяльності; - користуватися сучасними програмними продуктами.	ПРН 11	Забезпечувати особистий професійний розвиток та планування власного часу.
Комунікація: К1. Зрозуміле і недвозначне донесення власних висновків, а також знань та пояснень, що їх обґрунтовують, до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються. К2. Використання іноземних	ПРК 1 ПРК 2.	

мов у професійній діяльності.		
-------------------------------	--	--

4.КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Шкала ЄКТС	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
А	Теоретична підготовка: вільно володіє навчальним матеріалом, висловлює свої думки, робить аргументовані висновки, рецензує відповіді інших студентів, творчо виконує індивідуальні та колективні завдання; самостійно знаходить додаткову інформацію та використовує її для реалізації поставлених перед ним завдань; вільно використовує нові інформаційні технології для поповнення власних знань. Практична підготовка: може аргументовано обрати раціональний спосіб виконання завдання й оцінити результати власної практичної діяльності; виконує завдання, не передбачені навчальною програмою; вільно використовує знання для розв'язання поставлених перед ним завдань.
В	Теоретична підготовка: вільно володіє навчальним матеріалом, застосовує знання на практиці; узагальнює і систематизує навчальну інформацію, але допускає незначні огріхи у порівняннях. формулюванні висновків. застосуванні теоретичних знань на практиці. Практична підготовка: за зразком самостійно виконує практичні завдання, передбачені програмою; має стійкі навички виконання завдання.
С	Теоретична підготовка: володіє навчальним матеріалом поверхово, фрагментарно, на рівні запам'ятовування відтворює певну частину навчального матеріалу з елементами логічних зв'язків, знає основні поняття навчального матеріалу. Практична підготовка: має елементарні, нестійкі навички виконання завдання.
Д	Теоретична підготовка: має фрагментарні знання (менше половини) при незначному загальному обсязі навчального матеріалу; відсутні сформовані уміння та навички; під час відповіді допускаються суттєві помилки.

	Практична підготовка: планує та виконує частину завдання за допомогою викладача.
E	Теоретична підготовка: студент не володіє навчальним матеріалом у загальному обсязі. Практична підготовка: виконує лише елементи завдання, потребує постійної допомоги викладача.
FX	Теоретична підготовка: студент володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу. Практична підготовка: виконує лише елементи завдання, потребує постійної допомоги викладача.
F	Теоретична підготовка: студент володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів

РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

<i>Поточне тестування та самостійна робота</i>											Підсумковий тест (екзамен)	Сума
Змістовий модуль 1						Змістовий модуль 2					50	100
T1	T2	T3	T4	T5	ЗМ1 К/р	T6	T7	T8	T9	ЗМ2 К/р		
4	4	4	4	4	7	4	4	4	4	7		

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ: НАЦІОНАЛЬНА ТА ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену, заліку, курсового проекту (роботи), практики
90 – 100	A	відмінно
82 - 89	B	добре
74 - 81	C	
64 - 73	D	задовільно

60 - 63	E	
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
1 - 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

РОЗДІЛ 1

Інновації в адміністративному управлінні.

Тема 1. Інноваційні процеси: їх суть та характеристика. Введення в інноваційний менеджмент.

Передумови виникнення, умови розвитку і сучасний стан інноваційного менеджменту. Сутність, об'єкти і інноваційної діяльності. Етапи, стадії і моделі інноваційного процесу. класифікації інновацій. Життєвий цикл інновацій.

Тема 2. Інноваційно-підприємницькі теорії: сучасні тенденції та їх становлення.

Генезис інноваційно-підприємницьких теорій. Інноваційний тип розвитку як мета економічної політики держави.

Тема 3. Створення і формування попиту на інновації.

Умови виникнення попиту на інновації. Види попиту на інновацію і чинники, що впливають на нього. Сутність і завдання інноваційної політики підприємства. Принципи формування інноваційної політики підприємства. Інноваційний потенціал підприємства як основа і результат його інноваційної політики.

Тема 4. Управління інноваційними процесами.

Інноваційна діяльність як об'єкт управління. Стратегічне планування інноваційної діяльності. Мережеві методи управління інноваційним проектом. Сучасні організаційні форми реалізації інновацій. Інноваційні підприємства та інфраструктура інноваційної діяльності. Ринкові суб'єкти інноваційної діяльності.

Тема 5. Завдання і сутність державної інноваційної політики.

Необхідність регулювання інноваційної сфери діяльності. Поняття та сутність інноваційної державної політики. Типи державної інноваційної політики. Методи й інструменти державного регулювання інноваційної діяльності.

РОЗДІЛ 2

Трансфер інновацій.

Тема 6. Введення в трансфер технологій.

Поняття трансферу технологій. Трансфер технологій як перенесення технологій і техніки в часі і в просторі. Трансфер технологій як «впровадження» науково-технічних досягнень вузів і НДІ в сферу реальної економіки. Омерціалізація науки.

Тема 7. Трансфер технологій в інноваційний процес.

Суспільно-політична та економічна необхідність трансферу технологій. Існуючі визначення трансферу технологій - вузькі і широкі трактування. Учасники трансферу технологій та його основні фази. Головні форми трансферу технологій. Послідовні шаблі трансферу технологій. Механізми забезпечення трансферу технологій. Мотиви інновацій та інноваційний процес. Вертикальний і горизонтальний трансфер технологій. Сутність, види і форми трансферу інновацій. Трансфер інновацій в логістичних системах.

Тема 8. Посередники та інфраструктурні учасники трансферу технологій

Посередницька діяльність у сфері трансферу технологій. Функціонування мереж трансферу технологій в Україні. Нормативно-правове та документальне забезпечення трансферу технологій в Україні. Правові положення організації трансферу технологій в Україні. Види та умови укладення договорів про трансфер технологій. Вимоги до проведення переговорів про укладення угоди на передачу технології.

Тема 9. Бар'єри та проблеми трансферу технологій.

Бар'єри трансферу технологій всередині однієї країни. Проблема ставлення керівників підприємств до трансферу технологій, проблеми інформації, маркетингу, нормативної бази, фінансової підтримки. Бар'єри трансферу технологій між країнами та їх коріння. Захист технологій. Інтелектуальна власність. Тримач патенту. Вартість і доцільність патентування. Секретні ноу-хау. Угоди про технічне співробітництво.

Тема 10. Європейські моделі трансферу технологій.

Найбільш успішні науково-технологічні парки та інкубатори бізнесу у Франції, Німеччині, Великобританії, Швеції, Чехії. Модель трансферу технологій в землі Баден-Вюртемберг (ФРН). Європейські інформаційні системи, агентства та комп'ютерні мережі з трансферу технологій. Механізми маркетингу технологій (вибір підприємства / компанії та встановлення контактів з керівництвом, підготовка інформації про продукт, реклама, участь у конференціях, виставках, аргументація).

2. Структура навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	Усього	у тому числі					Усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	ср		л	п	лаб	інд	ср
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Розділ 1. Інновації в адміністративних системах												
Тема 1. Інноваційні процеси: їх суть та характеристика. Введення в	14	1	1			10	12	1	1			10

інноваційний менеджмент.												
Тема 2. Інноваційно-підприємницькі теорії: сучасні тенденції та їх становлення.	14	2	1			10	12	1	1			10
Тема 3. Створення і формування попиту на інновації.	14	1	2			10	12	1	1			10
Тема 4. Управління інноваційними процесами	9	2	1			5	11	1				10
Тема 5. Завдання і сутність державної інноваційної політики	9	1	1			5	10					10
Разом – розділ 1	60	7	6			40	57	4	3			50
Розділ 2. Трансфер технологій в адміністративному управлінні												
Тема 6. Введення в трансфер технологій	14	1	1			10	12	1	1			10
Тема 7. Трансфер технологій і інноваційний процес	14	1	1			10	12	1	1			10
Тема 8. Посередники та інфраструктурні учасники трансферу технологій	14	2	1			10	10					10
Тема 9. Бар'єри та проблеми трансферу технологій	8	1	2			5	11	1				10

Тема 10. Європейські моделі трансферу технологій	8	2	1			5	14	1	1			12
Разом – розділ 2	58	7	6			40	59	4	3			52
Консультація з дисципліни	2						4					
Усього годин	120	14	12			80	120	8	6			102

3. Теми лекційних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Інноваційні процеси: їх суть та характеристика. Введення в інноваційний менеджмент.	1
2	Інноваційно-підприємницькі теорії: сучасні тенденції та їх становлення.	2
3	Створення і формування попиту на інновації.	1
4	Управління інноваційними процесами	2
5	Завдання і сутність державної інноваційної політики	1
6	Введення в трансфер технологій	1
7	Трансфер технологій і інноваційний процес	1
8	Посередники та інфраструктурні учасники трансферу технологій	2
9	Бар'єри та проблеми трансферу технологій	1
10	Європейські моделі трансферу технологій	2
	РАЗОМ	14

4. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Інноваційні процеси: їх суть та характеристика. Введення в інноваційний менеджмент.	1
2	Інноваційно-підприємницькі теорії: сучасні тенденції та їх становлення.	1
3	Створення і формування попиту на інновації.	2
4	Управління інноваційними процесами	1
5	Завдання і сутність державної інноваційної політики	1
6	Введення в трансфер технологій	1
7	Трансфер технологій і інноваційний процес	1

8	Посередники та інфраструктурні учасники трансферу технологій	1
9	Бар'єри та проблеми трансферу технологій	2
10	Європейські моделі трансферу технологій	1
	<i>РАЗОМ</i>	12

5. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Інноваційні процеси: їх суть та характеристика. Введення в інноваційний менеджмент.	10
2	Інноваційно-підприємницькі теорії: сучасні тенденції та їх становлення.	10
3	Створення і формування попиту на інновації.	10
4	Управління інноваційними процесами	5
5	Завдання і сутність державної інноваційної політики	5
6	Введення в трансфер технологій	10
7	Трансфер технологій і інноваційний процес	10
8	Посередники та інфраструктурні учасники трансферу технологій	10
9	Бар'єри та проблеми трансферу технологій	5
10	Європейські моделі трансферу технологій	5
	<i>РАЗОМ</i>	80

8. Питання до практичних занять.

Тема 1. Інноваційні процеси: їх суть та характеристика. Введення в інноваційний менеджмент.

1. Передумови виникнення, умови розвитку і сучасний стан інноваційного менеджменту.
2. Сутність, об'єкти і інноваційної діяльності.

3. Етапи, стадії і моделі інноваційного процесу. класифікації інновацій.
4. Життєвий цикл інновацій.

Тема 2. Інноваційно-підприємницькі теорії: сучасні тенденції та їх становлення.

1. Генезис інноваційно-підприємницьких теорій.
2. Інноваційний тип розвитку як мета економічної політики держави.

Тема 3. Створення і формування попиту на інновації.

1. Умови виникнення попиту на інновації.
2. Види попиту на інновацію і чинники, що впливають на нього.
3. Сутність і завдання інноваційної політики підприємства.
4. Принципи формування інноваційної політики підприємства.
5. Інноваційний потенціал підприємства як основа і результат його інноваційної політики.

Тема 4. Управління інноваційними процесами.

1. Інноваційна діяльність як об'єкт управління.
2. Стратегічне планування інноваційної діяльності.
3. Мережеві методи управління інноваційним проектом.
4. Сучасні організаційні форми реалізації інновацій.
5. Інноваційні підприємства та інфраструктура інноваційної діяльності.
6. Ринкові суб'єкти інноваційної діяльності.

Тема 5. Завдання і сутність державної інноваційної політики.

1. Необхідність регулювання інноваційної сфери діяльності.
2. Поняття та сутність інноваційної державної політики.
3. Типи державної інноваційної політики.
4. Методи й інструменти державного регулювання інноваційної діяльності.

Тема 6. Введення у трансфер технологій.

1. Поняття трансферу технологій.
2. Трансфер технологій як перенесення технологій і техніки в часі і в просторі.
3. Трансфер технологій як «впровадження» науково-технічних досягнень вузів і НДІ в сферу реальної економіки.
4. Комерціалізація науки.

Тема 7. Трансфер технологій і інноваційний процес.

1. Суспільно-політична та економічна необхідність трансферу технологій.
2. Існуючі визначення трансферу технологій - вузькі і широкі трактування. Учасники трансферу технологій та його основні фази.
3. Головні форми трансферу технологій.
4. Послідовні шаблі трансферу технологій.
5. Механізми забезпечення трансферу технологій.
6. Мотиви інновацій та інноваційний процес.
7. Вертикальний і горизонтальний трансфер технологій.
8. Сутність, види і форми трансферу інновацій.
9. Трансфер інновацій в логістичних системах.

Тема 8. Посередники та інфраструктурні учасники трансферу технологій.

1. Посередницька діяльність у сфері трансферу технологій.
2. Функціонування мереж трансферу технологій в Україні.
3. Нормативно-правове та документальне забезпечення трансферу технологій в Україні.
4. Правові положення організації трансферу технологій в Україні.
5. Види та умови укладення договорів про трансфер технологій.
6. Вимоги до проведення переговорів про укладення угоди на передачу технологій.

Тема 9. Бар'єри та проблеми трансферу технологій.

1. Бар'єри трансферу технологій всередині однієї країни.
2. Проблема ставлення керівників підприємств до трансферу технологій, проблеми інформації, маркетингу, нормативної бази, фінансової підтримки.
3. Бар'єри трансферу технологій між країнами та їх коріння.
4. Захист технологій.
5. Інтелектуальна власність.
6. Тримач патенту.
7. Вартість і доцільність патентування.
8. Секретні ноу-хау.
9. Угоди про технічне співробітництво.

Тема 10. Європейські моделі трансферу технологій.

1. Найбільш успішні науково-технологічні парки бізнесу у Франції, Німеччині, Великобританії, Швеції, Чехії. Модель трансферу технологій в землі Баден-Вюртемберг (ФРН).

2. Європейські інформаційні системи, агентства та комп'ютерні мережі з трансферу технологій.

3. Механізми маркетингу технологій (вибір підприємства / компанії та встановлення контактів з керівництвом, підготовка інформації про продукт, реклама, участь у конференціях, виставках, аргументація).

8. Індивідуальне навчально-дослідне завдання

Не передбачено.

9. Методи навчання

Пояснювально-ілюстративний, репродуктивний, проблемного виконання, частково-пошуковий (евристичний), дослідницький, інформаційно-повідомляючий, метод викладання і виконавчий метод учіння, інструктивно-практичний, пояснювально-спонукальний, спонукальний метод навчання і пошуковий метод учіння, пояснювальний метод виконання і репродуктивний метод учіння, метод викладання і продуктивно-практичний метод учіння, метод викладання і частково-пошуковий метод учіння.

10. Методи контролю

1. Методи усного контролю:

- індивідуальне опитування;
- виступ з обґрунтуванням теми, що вивчається;
- дискусія за наслідками відповідей на поставлені завдання;
- фронтальне опитування.

2. Методи письмового контролю:

- тести;
- творчі роботи (проект);
- контрольна робота.

12. Приклади тестових завдань з дисципліни «Трансфер технологій»

1. Новостворені (застосовувані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукти або послуги виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери, - це:

- а) інновація;
- б) нововведення;
- в) новація;
- г) винахід.

2. Встановлення невідомих раніше об'єктивних закономірностей, властивостей, явищ, що вносять зміни в рівень пізнання:

- а) винахід;
- б) інновація;
- в) нововведення;
- г) відкриття.

3. Нове технічне вирішення конкретної задачі, яке має позитивний ефект, покращує якість чи змінює умови праці, - це:

- а) винахід;
- б) новація;
- в) відкриття;

- г) нововведення.
4. Інновації виконують:
- а) господарську функцію;
 - б) відтворювальну функцію;
 - в) регулюючу функцію;
 - г) виробничу функцію.
5. Перше групування інновацій запропонував:
- а) Ф-А. Хайск;
 - б) Й. Шумпетер;
 - в) М. Туган-Барановський;
 - г) Г. Менш.
6. За ступенем поширення:
- а) реактивні та стратегічні інновації;
 - б) продуктові та технологічні інновації;
 - в) внутрішньоорганізаційні та міжорганізаційні інновації;
 - г) одиничні та дифузійні інновації.
8. Разові нововведення, що не підлягають тиражуванню за своєю унікальністю та призначенням, - це:
- а) реактивні інновації;
 - б) базові інновації;
 - в) одиничні інновації;
 - г) інновації світового рівня.
9. Інновації, що мають випереджальний характер і впроваджуються організацією з метою отримання додаткових конкурентних переваг у майбутньому, - це:
- а) стратегічні інновації;
 - б) інновації заміщення;
 - в) базові інновації;
 - г) псевдоінновації.
10. До основних принципів управління інноваціями слід віднести:
- а) дослідницький стиль прийняття рішень;
 - б) творчий підхід до аналізу непередбачених ситуацій;
 - в) прискорення управління інноваційним розвитком;
 - г) усі відповіді правильні
11. Завданням процесу управління інноваціями є:
- а) створення структури управління інноваційною діяльністю;
 - б) використання системного аналізу проблеми;
 - в) відповідна реакція керівництва на зміни зовнішнього середовища;
 - г) формування системи факторів управління розвитком усіх систем виробництва та узгодження їх з цілями управління.
12. Концептуальні управлінські рішення – це рішення, які:
- а) носять рутинний характер і спрямовані на забезпечення виконання перш за
 - всі позицій концептуальних рішень;
 - б) спрямовані в майбутнє і визначають принципові аспекти розвитку

підприємства, вимагають ретельного обговорення і передбачають найчастіше

проведення спеціальних досліджень;

в) приймаються в штатних ситуаціях, носять, як правило, виконавчий характер

і реалізуються за чіткими технологічними схемами;

г) носять унікальний характер, приймають при виникненні фос-мажорних умов і спрямовані на перспективу.

13. Залежно від предмету управлінські рішення у сфері інноваційної діяльності поділяються на:

а) разові та повторювальні;

б) індивідуальні та колективні;

в) концептуальні та виконавчі;

г) стратегічні та тактичні.

14. Ієрархічність управлінських рішень передбачає, що рішення повинні:

а) бути спрямованими на конкретних виконавців й обмеженими у часі;

б) повинні відповідати делегованим повноваженням менеджера;

в) носити плановий характер і бути обов'язковими для виконання;

г) ґрунтуватись на достовірній і повній інформації.

15. Аналітичні методи обґрунтування управлінських рішень:

а) передбачають визначення значення змінних (тобто параметрів управління) так, аби забезпечити максимум (або мінімум) цільової функції за певних обмежень;

б) характеризуються тим, що встановлюють функціональні залежності між умовами вирішення задачі та її результатами;

в) використовуються, коли невизначеність ситуації обумовлена об'єктивними обставинами, які невідомі або носять випадковий характер;

г) ґрунтуються на збиранні та обробці статистичних матеріалів; характерною рисою цих методів є врахування випадкових впливів та відхилень.

16. Термін «інновація» запровадив:

а) М. Туган-Барановський;

б) Й. Шумпетер;

в) П. Друкер;

г) М. Туган-Барановський.

17. Автором теорії циклічних криз, в основі яких - середній термін життя основного капіталу, вкладеного у засоби виробництва, є:

а) Ф. Перру;

б) К. Маркс;

в) Й. Шумпетер;

г) Ф.-А. Хайєк.

18. Інноваційний процес – це:

а) паралельно-послідовне здійснення науково-дослідної, науково-технічної, інноваційної, виробничої діяльності та маркетингу;

б) тимчасові етапи життєвого циклу нововведення від виникнення ідеї до її розробки і поширення;

в) процес фінансування та інвестування розробки й поширення нового виду продукту або послуги;

г) усі відповіді правильні.

19. Інноваційний процес характеризується:

а) низький рівнем ризику;

б) можливістю детального планування;

в) низьким рівнем залежності від зовнішнього середовища;

г) орієнтацією на прогностичні оцінки.

20. До основних факторів, що впливають на розвиток інноваційного процесу слід віднести:

а) стан зовнішнього середовища, в якому проходить інноваційний процес;

б) стан внутрішнього середовища організації;

в) особливості самого інноваційного процесу як об'єкта управління;

г) усі відповіді правильні.

21. Інноваційний процес, що передбачає створення і використання нововведення в межах однієї організації:

а) простий міжорганізаційний процес;

б) простий внутрішньоорганізаційний процес;

в) розширений процес;

г) дифузійний процес.

22. До факторів, що визначають темпи і масштаби дифузії нововведень на макrorівні слід віднести:

а) рівень розвитку інфраструктури;

б) розмір внутрішнього ринку;

в) рівень розвитку експериментальної бази;

г) усі відповіді правильні.

23. Процес поширення нововведення для використання у нових місцях, сферах чи умовах – це:

а) інваріантність нововведення;

б) дифузія нововведення;

в) система франчайзингу;

г) рутинізація нововведення.

24. Хто раніше всіх вірно побачив сутність інновації?

а) австрійський економіст Йозеф Шумпетер.

б) англійський економіст Уільям Петті;

в) французький математик та просвітник Дені Дідро;

25. Що є найважливішою ознакою інновації в умовах ринкового господарювання?

а) її технічна та технологічна новизна;

б) її прибутковість;

в) новизна її споживацьких якостей;

26. Які зміни краще за всього притаманні інновації?

а) використання нової техніки, нової технології або нового ринкового забезпечення виробництва (купівлі-продажу), поява нових ринків збуту;

б) зміни в організації виробництва та його матеріально-технічного забезпечення, впровадження продукції з новими якостями та використання нової сировини;

в) все вище зазначене.

27. Що слід розуміти під інноваційним процесом?

а) Це діяльність, яка пов'язана з генеруванням та впровадженням нових ідей у виробництво;

б) Це діяльність, яка пов'язана з розповсюдженням нових ідей;

в) Це все вище зазначене.

28. Як треба розглядати інноваційний результат?

а) Інноваційний результат треба розглядати в статичі;

б) Інноваційний результат треба розглядати в динаміці;

в) Інноваційний результат треба розглядати як феномен, який перебуває в постійної трансформації;

29. Серед обов'язкових якостей інновації є одна зайва, знайдіть її.

а) присутність науково-технічної новизни;

б) можливість патентування;

в) можливість виробничого впровадження та комерціалізації;

30. Що таке інноваційний цикл:

а) інноваційний цикл – це період часу, коли відбувається впровадження нової ідеї;

б) інноваційний цикл – це період часу від народження ідеї до моменту масового виробництва нового товару

в) інноваційний цикл – це період часу, коли спостерігаються значні матеріальні та фінансові витрати;

31. Перша стадія інноваційного циклу – генерування ідеї - має три основні фази. Серед фаз першої стадії знайдіть одну зайву

а) проведення загальної наради та розподіл обов'язків;

б) виникнення ідеї

в) проведення теоретичних досліджень;

г) проведення прикладних досліджень.

32. Друга стадія інноваційного циклу – дослідно-конструкторської розробки – має чотири основні фази. Серед фаз другої стадії знайдіть одну зайву.

а) проведення конструкторських робіт;

б) виготовлення дослідного зразка;

в) узгодження дослідного зразка в Держкомпатенті України;

г) проведення ринкового тестування;

д) розробка бізнес-плану.

33. Третя стадія інноваційного циклу – організація промислового виробництва -

має три основні фази. Серед фаз третьої стадії знайдіть одну зайву.

а) прийняття рішення про початок виробництва нового товару;

б) проведення науково-практичної конференції в галузі;

в) пошук інвестицій;

г) постановка на потік.

34. Чи існує різниця між поняттями “новшество”, “нововведення” та “інновація”?

- а) це тотожні поняття;
- б) існує різниця між поняттями “новшество” та “нововведення”;
- в) так, існує різниця між трьома вище вказаними поняттями.

35. Якщо провести класифікацію груп інновацій по такому показнику як “рівень дифузії”, то можна визнати три групи інновацій. Вкажіть серед вказаних одну зайву.

- а) підрозділ;
- б) підприємство;
- в) галузь;
- г) світовий масштаб.

36. Якщо провести класифікацію груп інновацій по такому показнику як “глибина змін”, то можна визнати дві групи інновацій. Вкажіть серед вказаних одну зайву.

- а) революційні;
- б) еволюційні;
- в) сталого розвитку.

37. Якщо провести класифікацію груп інновацій по такому показнику як “сфера діяльності”, то можна визнати шість груп інновацій. Вкажіть серед вказаних одну зайву.

- а) технічні;
- б) технологічні;
- в) економічні;
- г) управлінські;
- д) торгівельні;
- е) соціальні;
- ж) ринкові.

38. Якщо провести класифікацію груп інновацій по такому показнику як “стадії кругообігу капіталу”, то можна визнати три групи інновацій. Вкажіть серед вказаних одну зайву.

- а) інновації в сфері закупки засобів виробництва та робочої сили;
- б) інновації в сфері виробничої та соціальної інфраструктури;
- в) інновації в сфері виробництва;
- г) інновації в сфері продажу.

40. Інноваційний менеджмент є система управління:

- а) інвестиційною діяльністю;
- б) творчою діяльністю персоналу;
- в) інноваційною діяльністю

41. Інноваційний менеджмент включає чотири основні функції. Серед вказаних знайдіть одну зайву.

- а) планування інновацій;
- б) пошук необхідних інвестицій;
- в) організацію інноваційної діяльності;
- г) оперативне управління інноваційною діяльністю;

д) контроль.

42. Планування інновацій включає три ключових дії. Знайдіть серед зазначених одну зайву.

- а) постановка інноваційних цілей;
- б) визначення тематичної спрямованості інноваційної діяльності;
- в) пошук шляхів досягнення інноваційних цілей;
- г) визначення потреби в ресурсах.

43. Організація інноваційного процесу включає три ключових дії. Знайдіть серед

зазначених одну зайву.

- а) створення необхідних умов для успішної реалізації проекту;
- б) відбір персоналу та формування проектних команд;
- в) розробку графіків та постановку певних завдань перед підрозділами та виконавцями;
- г) розробку інноваційних планів.

44. Оперативне управління інноваційним процесом означає:

- а) прийняття рішень по конкретним проблемам інноваційної діяльності;
- б) проведення оперативних нарад з питань інноваційної діяльності;
- в) створення системи оперативного інформування керівництва підприємства.

45. Контроль інноваційного процесу включає чотири ключових дії. Знайдіть серед зазначених одну зайву.

- а) порівняння досягнутих інноваційних результатів з плановими;
- б) проведення ринкових досліджень на предмет комерціалізації інноваційних результатів;
- в) збір інформації про інноваційну діяльність конкурентів;
- г) контроль якості інноваційних результатів;
- д) внесення коректив до інноваційних планів.

46. Коефіцієнт корисної дії фундаментальних досліджень:

- а) 20% фундаментальних досліджень мають отрицательний результат;
- б) 50% фундаментальних досліджень мають отрицательний результат;
- в) 90% фундаментальних досліджень мають отрицательний результат;

47. Функціонально-вартісний метод управління інноваціями розробив:

- а) американський президент Дуайт Ейзенхауер;
- б) американський інженер Лоуренс Майлс;
- в) американський економіст Майкл Портер.

48. Завдяки функціонально-вартісному методу ми маємо можливість:

- а) бачити співвідношення між функціями товару та витратами на його виробництво;
- б) проводити режим економії на підприємстві;
- в) краще задовольняти потреби споживачів.

49. Проведення функціонально-вартісного аналізу включає чотири етапи. Знайдіть серед зазначених один зайвий.

- а) збір інформації про товар;
- б) аналіз функцій та витрат;

- в) проведення аудиту функцій та витрат;
- г) розробка рекомендацій;
- д) впровадження рекомендацій.

50. Мотиваційний механізм інноваційного процесу представляє:

- а) систему мотивації інженерів організації;
- б) систему мотивації всіх працівників організації;
- в) систему спонукання працівників до досягнення високих інноваційних результатів.

51. В якості головних цілей мотиваційного механізму можна виділити три.

Знайдіть одну зайву.

- а) створення атмосфери творчості та ентузіазму в компанії;
- б) формування єдиної команди;
- в) виховання вірності працівників своєї компанії;
- г) формування ефективних творчих колективів.

52. В якості основних засобів мотивації інноваційного духу можна виділити три. Знайдіть одну зайву.

- а) делегування прав та відповідальності;
- б) гідна заробітна плата працівників;
- в) мотивація членів проектних команд;
- г) використання харизматичного стилю керівництва.

53. Стратегічною інноваційною ціллю компанії є:

а) завоювання лідуючих позицій на ринку; б) забезпечення високої конкурентоспроможності компанії;

- в) забезпечення високої конкурентоспроможності продукції компанії;

54. В якості основних інноваційних стратегій можна визначити:

- а) здійснення маркетингового моніторингу;
- б) освоєння нової технології та випуску продукції з новими якостями;
- в) формування сучасного мотиваційного механізму;
- г) все вище зазначене.

55. Планування інновацій на рівне окремого підприємства включає два етапи. Знайдіть один зайвий.

а) постановку інноваційних цілей і завдань, а також розробку інноваційних планів

та програм;

б) розробку планів та програм, а також пошук необхідних ресурсів;

в) розробку планів та програм, пошук необхідних ресурсів, затвердження керівників наукових проектів.

56. Постановка інноваційних цілей та завдань включає:

а) розробку реальних та ясних цілей;

б) розробку реальних та ясних цілей і завдань, їх узгодженість з іншими цілями менеджменту, а також адресність цілей та завдань;

в) розробку реальних та ясних цілей, їх узгодженість з іншими цілями менеджменту.

57. При організації інноваційного процесу на макрорівні слід використовувати:

- а) методи пасивного пошуку інноваційної ідей;
- б) методи активного пошуку інноваційної ідей;
- в) методи активного і пасивного пошуку інноваційної ідей.

58. Скільки ідей в середньому необхідно розглянути для знаходження одного

інноваційного продукту?

- а) не менш 20 ідей;
- б) не менш 40 ідей;
- в) не менш 60 ідей;

59. Що таке креативна корпорація?

а) Це така корпорація, де більша частина працівників зайнята інтелектуальною працею;

б) Це така корпорація, де більша частина працівників зайнята інтелектуальною

працею, сформована система партнерських стосунків, а сама корпорація побудована навколо творчої особистості;

в) Це така корпорація, де більша частина працівників зайнята інтелектуальною

працею та сформована система партнерських стосунків

60. Що таке проектний менеджмент?

- а) це форма вирішення управлінських проблем;
- б) це система комплексного вирішення складних проблем управління;
- в) це інструмент розв'язання технічних та технологічних проблем.

61. Яка причина, перш за все, сприяє зростанню уваги до проектного менеджменту серед українських керівників та менеджерів?

- а) спроба внести планове начало в економічну діяльність на мікрорівні;
- б) підвищення рівня ринкової економіки;
- в) з ростом масштабів бізнесу зростає також і ціна помилки.
- г) все вище зазначене.

62. Сама сильна риса проектного менеджменту:

- а) проектний менеджмент дозволяє скоріше знайти необхідні ресурси;
- б) проектний менеджмент дозволяє ув'язати в один механізм всю систему управління бізнесом;
- в) проектний менеджмент дозволяє скоріше знайти інвесторів.

63. Де доцільно проводити навчання основам проектного менеджменту?

- а) в інститутах;
- б) в школах бізнесу;
- в) на робочому місці.

64. В якій формі краще за все проводити навчання основам проектного менеджменту?

- а) в формі лекцій;
- б) в тренінгової формі;
- в) в формі практичних конференцій та дискусій.

65. Серед типових причин проектних невдач знайдіть одну зайву:

а) недостатньо чітке уявлення про цілі проекту, а також слабка підтримка з боку

топ-менеджерів компанії;

б) застаріла організаційна структура;

в) учасники проекту не були підготовлені до роботи в команді;

г) слабка підтримка з боку держави;

66. Скільки фаз включає проектний цикл?

а) чотири фази: початкову, підготовки, реалізації та завершення;

б) три фази: початкову, підготовки та реалізації;

в) п'ять фаз: початкову, підготовки, реалізації, завершення та підведення підсумків роботи.

67. Серед типових рис початкової фази проектного циклу знайдіть головну

а) визначення основних цілей та результатів проекту;

б) призначення керівника проекту, складання загального плану проекту, укладення контракту із замовником;

в) узгодження проекту із органами влади;

68. Серед типових рис підготовчої фази проектного циклу знайдіть головну

а) складання детального плану робіт по проекту, вихід на адресні групи;

б) формування проектної команди та визначення необхідних ресурсів;

в) забезпечення підтримки з боку владних структур.

69. Які головні риси має фаза реалізації?

а) формування мережі збору та обробки інформації;

б) контроль графіків та бюджетів інноваційного проекту;

в) здійснення взаємодії із зовнішнім середовищем;

г) все вище зазначене.

70. Серед типових рис завершальної фази проектного циклу знайдіть одну зайву

а) оцінка основних результатів проекту;

б) інформування органів влади про завершення проекту;

в) підготовка та презентація фінального звіту;

г) аналіз сильних та слабких сторін проекту;

д) робота відносно тиражування результатів проекту.

71. Назвіть головні функції проектного менеджменту.

а) стратегічне планування та стратегічний контроль;

б) планування, організація, оперативне управління, проектний контроль;

в) пошук керівника проекту та необхідних ресурсів для його виконання.

72. Який варіант відповіді розкриває зміст функції проектного планування найкращим образом?

а) ситуаційний аналіз та формування стратегії проекту;

б) ситуаційний аналіз, формування стратегії проекту та розробка графіків виконання;

в) ситуаційний аналіз, формування стратегії проекту та основних інноваційних результатів, а також визначення необхідних ресурсів.

13. Питання до іспиту

1. Історичні аспекти розвитку трансферу технологій.
2. Основні завдання розвитку трансферу технологій на сучасному етапі.
3. Суб'єкти трансферу технологій.
4. Інформаційне забезпечення трансферу технологій.
5. Форми державного регулювання діяльності у сфері трансферу технологій.
6. Зміст та порядок укладання договорів про трансфер технологій.
7. Фінансово-економічне забезпечення діяльності у сфері трансферу технологій.
8. Державна акредитація посередницької діяльності у сфері трансферу технологій.
9. Розрахунок винагороди авторам технологій і особам, які здійснюють їх трансфер.
10. Державна реєстрація договорів про трансфер технологій та ведення державного реєстру договорів.
11. Технологічний аудит.
12. Види і функції інновацій.
13. Передумови та етапи створення тхенології.
14. Історія трансферу технологій.
15. Моделі трансферу технологій.
16. Об'єкти та засоби передачі в процесі трансферу технологій.
17. Критерії успішності трансферу технологій.
18. Персональний трансфер технологій.
19. Бар'єри трансферу технологій та методи їх подолання.
20. Методологія пошуку партнера для трансферу технологій.
21. Експериментальні майданчики трансферу технологій.
22. Держава і інновації.
23. Дослідницькі консорціуми і альянси.
24. Об'єкти оцінки інтелектуальної власності.
25. Сторони договору про оцінку об'єктів інтелектуальної власності.
26. Відомості, що підлягають оцінці.
27. Зміст договору на проведення оцінки об'єктів інтелектуальної власності.
28. Структура договору на проведення оцінки об'єктів інтелектуальної власності.
29. Підходи та методи оцінювання вартості прав на об'єкти інтелектуальної власності.
30. Особливості витратного підходу оцінки об'єктів інтелектуальної власності.
31. Особливості доходного підходу оцінки об'єктів інтелектуальної власності.
32. Особливості ринкового підходу оцінки об'єктів інтелектуальної власності.

33. Метод дисконтування грошових потоків при оцінці вартості об'єктів інтелектуальної власності.
34. Метод роялті при оцінці вартості об'єктів інтелектуальної власності.

15. Рекомендована література з дисципліни

Основна література

1. Антонюк Л. Л. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації : монографія / Л. Л. Антонюк, А. М. Поручник, В. С. Савчук. – Київ : КНЕУ, 2003. – 394 с.
2. Василенко О. В. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. для студентів ВНЗ / О. В. Василенко, В. Г. Шматько ; [за ред. В.О. Василенко]. – Київ : ЦУЛ, 2003. – 440 с.
3. Йохна М. А. Трансфер технологій: форми і методи ефективного здійснення : монографія / М. А. Йохна, П. Г. Іжевський, В. В. Стадник. – Хмельницький : ХНУ, 2007. – 164 с.
4. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. / Н. М. Буняк [та ін.] ; [за ред. д.е.н., проф. Л. Г. Ліпич]. – Луцьк : Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2011. – 240 с.
5. Зінчук Т.О. Трансфер інноваційних технологій: сутність та значення у розвитку вітчизняної економіки / Т.О. Зінчук, К.М. Кащук // Исследование систем управления : учебное пособие / Н. И. Архипова, В. Вульба, С. А. Осяченко, Ф. Ю. Чанхиева; Российский государственный гуманитарный университет; Под ред. Н. И. Архиповой. – М. : Приор, 2002. – 384 с. : ил.
6. Кам'янська О.В. Управління трансфером технологій на машинобудівних підприємствах: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня к.е.н.: спец. 08.00.04 «Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)»/Кам'янська Ольга Вікторівна. – Київ, 2008.–21 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://disser.org.ua/file23962.html>.
7. Козлов Д. О. Управлінська компетентність викладача: теорія і практика формування : монографія / Д. О. Козлов. – Суми : СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2015. – 259 с.
8. Козлов Д. О. Інноваційні стратегії організації фахової магістерської підготовки педагогів вищої школи / Д. О. Козлов // Вісник Черкаського університету. – Черкаси : Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького, 2014. – № 28 (321). – С. 89-93. – (Серія «Педагогічні науки»).
9. Козлова О. Г. Організаційні засади інноваційних процесів у системі вищої освіти : підрозділ 4.1. / О. Г. Козлова // Теорії і технології інноваційного розвитку вищої освіти : глобальний та регіональний аспекти : монографія / за заг. ред. проф. А. А. Сбруєвої. – Суми : вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2015. – С. 175–191.

10. Кузьмінська Н.Л. Трансфер технологій як форма просування інновацій в Україні / Н.Л. Кузьмінська // Наукові праці НУХТ. – 2009. – № 31. – С. 1-6.
11. Микитюк П. П. Управління інноваціями : навч. посіб. / П. П. Микитюк. – Тернопіль: ТНЕУ, 2013. – 391 с.
12. Михайлова Л. І. Інноваційний менеджмент : навч. посіб. / Л. І. Михайлова, С. Г. Турчіна. – Київ : Центр учбової літератури, 2007. – 248 с.
13. Нагачевська Т. В. Сучасні тенденції міжнародного трансферу технологій та перспективи України / Т. В. Нагачевська // ЕКОНОМІКА». – 2009. – № 7. – С. 75–90.
14. Основы коммерциализации результатов НИОКР и технологий. – М. : АНХ, 1999. – 271 с.
15. Петруненко А. А. Организация разработки нового товара. Учебно-методическое пособие / А. А. Петруненко. – М. : Монолит, 2002. – 288 с.
16. Полякова Ю. В. Трансфер технологій : навч. посіб. / Ю. В. Полякова. – Львів : Вид-во Львів. комерц. акад., 2011. – 164 с.
17. Про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій» : Закон України від 02.10.2012 № 5407-17 / Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 47. – С. 644.
18. Провайдинг інновацій : підручник / [Денисенко М. П., Гречан А. П., Гаман М. В. та ін.] ; за ред. проф. М. П. Денисенка. – Київ : «Видавничий дім «Професіонал», 2008. – 448 с.
19. Управление инновациями : В 3 кн. н.2. Управление финансами в инновационных процессах : учеб. пособие / А.А. Харин, И.Л. Оленский, Н.Н. Пущенко, В.А. Старых; под ред. Ю.В. Шленова. – М. : Высшая школа. 2003. – 295 с.
20. Управління ризиками в інноваційній діяльності : навч. посіб. / О. Є. Кузьмін [та ін.]. – 2-ге вид., переробл. і допов. – Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2012. – 236 с. Фонштейн Н. М. Трансфер технологий и эффективная реализация инноваций / Н. М. Фонштейн. – М. : «АНХ», 1999. – 296 с.
21. Чумаченко Б. Некоторые аспекты формирования рыночной инфраструктуры трансфера технологий / Б. Чумаченко, К. Лавров // Проблемы теории и практики управления : Международный журнал. – М., 2003. – № 3. – С. 81–85. – (Управление инвестиционной и инновационной деятельностью).
22. Шапошников А. А. Трасфер технологий / А. А. Шапошников // ЭКО (экономика и организация промышленного производства): Ежемесячный журнал. – Новосибирск. – 2003. – № 5. – С. 91–96. – (Новые технологии).
23. Business Incubation. International Case Studies.OECD, 1999, – 176 p.

Допоміжна література

1. Зинов В. Г. Управление интеллектуальной собственностью : учеб. пособие / В. Г. Зинов. – М. : Дело, 2003. – 502 с.
2. Jerome S. Engel. Technology Entrepreneurship Education : theory to practice / S. Jerome Engel, David Charron. – 2006.